

UREDBE

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 566/2014

od 26. svibnja 2014.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 617/2007 s obzirom na primjenu prijelaznog razdoblja između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između članica afričke, karipske i pacifičke skupine država (AKP), s jedne strane, i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ⁽¹⁾ („Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a“),

uzimajući u obzir Unutarnji sporazum između predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju potpore Zajednice unutar višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između država AKP-a i EZ-a i o dodjeljivanju financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje četvrti dio Ugovora o EZ-u ⁽²⁾ („Unutarnji sporazum“), a posebno njegov članak 10. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske investicijske banke,

budući da:

- (1) Odlukom Vijeća 2013/759/EU ⁽³⁾ od uspostavljene su prijelazne mjere upravljanja („instrument premošćivanja“) Europskim razvojnim fondom (ERF) kako bi se osigurala dostupnost financijskih sredstava za suradnju s afričkim, karipskim i pacifičkim zemljama te prekomorskim zemljama i područjima, kao i za rashode za potporu u razdoblju od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu 11. ERF-a.
- (2) Potrebno je izmijeniti Uredbu Vijeća (EZ) br. 617/2007 ⁽⁴⁾ s obzirom na operativno i financijsko upravljanje instrumentom premošćivanja od strane Komisije u prijelaznom razdoblju između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u i Provedbene uredbe o 11. ERF-u.
- (3) Primjereno je na isti način izmijeniti provedbena pravila za operativno i financijsko upravljanje investicijskim instrumentom tijekom tog prijelaznog razdoblja.
- (4) Organizacija i funkcioniranje Europske službe za vanjsko djelovanje uspostavljeni su u Odluci Vijeća 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Uredbu (EZ) br. 617/2007 bi stoga trebalo u skladu s tim izmijeniti,

⁽¹⁾ SL L 317, 15.12.2000., str. 3.

⁽²⁾ SL L 247, 9.9.2006., str. 32.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2013/759/EU od 12. prosinca 2013. o prijelaznim mjerama upravljanja ERF-om od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu 11. Europskoga razvojnog fonda (SL L 335, 14.12.2013., str. 48.).

⁽⁴⁾ SL L 152, 13.6.2007., str. 1.

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi ustroja i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za prijelazno razdoblje između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u članci od 1. do 16. Uredbe (EZ) br. 617/2007 zamjenjuju se onima utvrđenima u prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova se Uredba primjenjuje u skladu s Odlukom 2010/427/EU.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se do stupanja na snagu Provedbene uredbe o 11. ERF-u.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
Ch. VASILAKOS

PRILOG

„GLAVA I.

CILJEVI I OPĆA NAČELA

Članak 1.

Ciljevi i kriteriji prihvatljivosti

1. Zemljopisna suradnja sa zemljama i regijama AKP-a u kontekstu Europskog razvojnog fonda (ERF-a) zasniva se na ciljevima, osnovnim načelima i vrijednostima koji se odražavaju u općim odredbama Sporazuma o partnerstvu između članica afričke, karipske i pacifičke skupine država (AKP), s jedne strane, i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ⁽¹⁾ (Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a).

2. Osobito, a unutar okvira načela i ciljeva vanjskog djelovanja Unije, Europskog konsenzusa o razvoju i Plana za promjenu te njihovih naknadnih izmjena i dodataka:

(a) osnovni cilj suradnje na temelju ove Uredbi jest smanjenje i, dugoročno, iskorjenjivanje siromaštva;

(b) suradnja na temelju ove Uredbe također doprinosi:

i. poticanju održivog i uključivog gospodarskog, socijalnog i okolišnog razvoja;

ii. konsolidaciji i podupiranju demokracije, vladavine prava, dobrog upravljanja, ljudskih prava i relevantnih načela međunarodnog prava; te

iii. provedbi pristupa koji se temelji na pravima te koji obuhvaća sva ljudska prava.

Ostvarenje tih ciljeva mjeri se korištenjem relevantnih pokazatelja, uključujući pokazatelje ljudskog razvoja, osobito Mile-nijski razvojni cilj (MDG) 1. za točku (a) i MDG-e od 1. do 8. za točku (b) te, nakon 2015., i ostalim pokazateljima koje su na međunarodnoj razini dogovorile Unija i njezine države članice.

3. Programiranje treba oblikovati tako da u najvećoj mogućoj mjeri ispuni kriterije za službenu razvojnu pomoć (ODA) koje je uspostavio Odbor za razvojnu pomoć Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD/DAC), uzima-jući u obzir cilj Unije da osigura da se najmanje 90 % njezine cjelokupne vanjske pomoći u razdoblju 2014.–2020. smatra ODA-om.

4. Djelovanja obuhvaćena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1257/96 ⁽²⁾ te koja su prihvatljiva za financiranje u okviru te Uredbe u načelu se ne financiraju na temelju ove Uredbe, ne dovodeći u pitanje potrebu osiguravanja kontinuirane suradnje od kriznih do stabilnih uvjeta za razvoj. U tim slučajevima posebna pozornost stavlja se osiguravanje da huma-nitarna pomoć, oporavak i razvojna potpora budu djelotvorno povezani te da doprinose smanjenju rizika od katastrofa i otpornosti.

Članak 2.

Opća načela

1. Provedbom ove Uredbe osigurava se koherentnost s drugim područjima vanjskog djelovanja Unije, drugim rele-vantnim politikama Unije te dosljednost razvojne politike, u skladu s člankom 208. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). S tim ciljem, mjere koje se financiraju na temelju ove Uredbe, uključujući one kojima upravlja Europska investicijska banka (EIB), temelje se na politikama suradnje navedenima u dokumentima poput dogovora, izjava i akcij-skih planova između Unije i dotičnih trećih zemalja i regija, te na odlukama, posebnim interesima, političkim priorite-tima i strategijama Unije.

⁽¹⁾ SL L 317, 15.12.2000., str. 3.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći (SL L 163, 2.7.1996., str. 1.).

2. Unija i države članice rade na zajedničkom višegodišnjem programiranju koje se temelji na strategijama partnerskih zemalja za smanjivanje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama razvoja. One mogu poduzeti zajedničke akcije, uključujući zajedničku analizu tih strategija i zajednički odgovor na njih, utvrđujući prioriteta područja djelovanja i lokalnu podjelu rada, kroz zajedničke misije svih donatora i korištenjem sufinanciranja i delegiranih dogovora o suradnji.

3. Unija promiče multilateralni pristup globalnim izazovima i u tom pogledu surađuje s državama članicama i partnerskim zemljama. Unija prema potrebi potiče suradnju s međunarodnim organizacijama i tijelima te ostalim bilateralnim donatorima.

4. Odnosi između Unije i njezinih država članica te partnerskih zemalja temelje se na zajedničkim vrijednostima ljudskih prava, demokracije i vladavine prava, kao i na načelima vlastite odgovornosti i zajedničke odgovornosti, te na njihovom promicanju. Potpora partnerima prilagodit će se njihovom stanju razvoja te predanosti i napretku u pogledu ljudskih prava, demokracije, vladavine prava i dobrog upravljanja.

Nadalje, u odnosima s partnerskim zemljama uzimaju se u obzir njihova predanost i postignuća ostvarena u provođenju međunarodnih sporazuma i ugovornih odnosa s Unijom, uključujući u području migracija kao što je utvrđeno Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

5. Unija promiče djelotvornu suradnju s partnerskim zemljama i regijama u skladu s najboljom međunarodnom praksom. Kad god je to moguće, Unija usklađuje svoju potporu s nacionalnim ili regionalnim razvojnim strategijama partnera, politikama i postupcima reforme te podržava demokratsko vlasništvo, kao i nacionalnu i zajedničku odgovornost. S tim ciljem ona promiče:

- (a) transparentni razvojni postupak koji vodi i za koji je odgovorna partnerska zemlja ili regija, uključujući promicanje lokalne stručnosti;
- (b) pristup koji se temelji na pravima, a koji obuhvaća sva ljudska prava, građanska i politička, gospodarska, socijalna i kulturna, kako bi se načela ljudskih prava uključilo u provedbu ove Uredbe, pomoglo partnerskim zemljama u provedbi njihovih međunarodnih obveza u vezi s ljudskim pravima te poduprlo nositelje prava, s naglaskom na siromašne i osjetljive skupine, u traženju njihovih prava;
- (c) osnaživanje stanovništva partnerskih zemalja, uključive i participativne pristupe razvoju i široku uključenost svih segmenata društva u razvojni proces te u nacionalni i regionalni dijalog, uključujući politički dijalog. Posebna pozornost posvećuje se odgovarajućim ulogama parlamenata, lokalnih tijela i civilnog društva, između ostalog u vezi sa sudjelovanjem, nadziranjem i odgovornošću;
- (d) djelotvorne modalitete suradnje i instrumente suradnje u skladu s najboljom praksom OECD/DAC-a, uključujući korištenje inovativnih instrumenata poput kombiniranja bespovratnih sredstava i zajmova i drugih mehanizama podjele rizika u odabranim sektorima i zemljama te angažman privatnog sektora, vodeći računa o pitanjima održivosti duga i o broju takvih mehanizama te o zahtjevima u pogledu sustavne procjenu učinka u skladu s ciljevima ove Uredbe, posebno smanjenjem siromaštva kao i o posebnim mehanizmima za proračunsku potporu kao što su ugovori o izgradnji države. Svi programi, intervencije te modaliteti suradnje i instrumenti suradnje prilagođavaju se posebnim okolnostima svake partnerske zemlje ili regije, s naglaskom na pristupe koji se temelje na programu, isplatu predviđenih sredstava za pomoć, mobilizaciju privatnih sredstava, uključujući sredstva lokalnog privatnog sektora, univerzalan i nediskriminirajući pristup osnovnim uslugama te na razvoj i korištenje sustava zemlje;
- (e) mobilizaciju domaćih prihoda i jačanje fiskalne politike partnerskih zemalja u svrhu smanjivanja siromaštva i ovisnosti o pomoći;
- (f) poboljšani utjecaj politika i programiranja putem koordinacije, dosljednosti i usklađivanje među donatorima kako bi se stvorila sinergija i izbjeglo preklapanje i udvostručavanje, poboljšala komplementarnost te poduprle inicijative svih donatora i putem koordinacije u partnerskim zemljama i regijama primjenom dogovorenih smjernica i načela najbolje prakse za koordinaciju i djelotvornost pomoći;
- (g) pristupe razvoju koji se temelje na rezultatima, uključujući putem okvira transparentnih rezultata na razini pojedine zemlje te, prema potrebi, zasnovane na međunarodno dogovorenim ciljevima te usporedivim i spojivim pokazateljima poput milenijskih razvojnih ciljeva radi procjene i priopćavanja rezultata, uključujući izlazne podatke, ishode i utjecaj razvojne pomoći.

6. Unija podupire, prema potrebi, provedbu bilateralne, regionalne i multilateralne suradnje i dijaloga te razvojnu dimenziju partnerskih sporazuma i trostrane suradnje. Unija promiče suradnju jug-jug.
7. U svojim aktivnostima razvojne suradnje Unija se prema potrebi oslanja na iskustva reforme i tranzicije država članica i stečena znanja te ih dijeli.
8. Unija traži redovitu razmjenu informacija sa sudionicima partnerstva u skladu s člankom 4. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

GLAVA II.

PROGRAMIRANJE I DODJELA SREDSTAVA

Članak 3.

Opći okvir za dodjelu sredstava

1. Na temelju kriterija utvrđenih u Prilogu IV. člancima 3., 9. i 12.c Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Komisija određuje višegodišnju okvirnu dodjelu sredstava za svaku zemlju i regiju AKP-a i za suradnju unutar AKP-a, u financijskim granicama određenim u članku 2. Unutarnjeg sporazuma između predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju potpore Zajednice unutar višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između država AKP-a i EZ-a i o dodjeljivanju financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje četvrti dio Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ („Unutarnji sporazum”).
2. Pri određivanju okvirnih nacionalnih dodjela primjenjuju se različiti pristupi kako bi se partnerskim zemljama osigurala posebna, njima prilagođena suradnja koja se temelji na:
 - (a) njihovim potrebama;
 - (b) njihovim sposobnostima stvaranja financijskih sredstava i pristupa financijskim sredstvima te sposobnostima za njihovo iskorištavanje;
 - (c) njihovim preuzetim obvezama i uspješnosti; te
 - (d) potencijalnom utjecaju pomoći Unije.

U postupku dodjele sredstava prednost imaju zemlje kojima je pomoć najviše potrebna, osobito one najmanje razvijene, zemlje s niskim dohotkom i zemlje u krizi, nakon krize te u krhkom i osjetljivom stanju.

Unija će svoju pomoć prilagoditi putem dinamičnih mjera usmjerenima na rezultat i prilagođenih pojedinoj zemlji, kao što je navedeno u članku 7. stavku 2. u skladu sa stanjem zemlje te predanošću i napretkom u pitanjima kao što su dobro upravljanje, ljudska prava, demokracija, vladavina prava i sposobnost provođenja reformi te ispunjavanja zahtjeva i potreba ljudi.

3. Odbor Europskog razvojnog fonda osnovan člankom 8. Unutarnjeg sporazuma („Odbor ERF-a”) provodi razmjenu mišljenja o metodi određivanja višegodišnje okvirne dodjele sredstava iz stavka 1. ovog članka.

Članak 4.

Opći okvir za programiranje

1. Postupak programiranja pomoći zemljama i regijama AKP-a u okviru Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a provodi se u skladu s općim načelima iz Priloga IV. članaka od 1. do 14. tog Sporazuma i članaka 1. i 2. ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 247, 9.9.2006., str. 32.

2. Programiranje se, osim u slučajevima navedenima u stavku 3., poduzima zajednički s predmetnom partnerskom zemljom ili regijom i sve više se usklađuje sa strategijama partnerske zemlje ili regije za smanjenje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama.

Unija i države članice uzajamno se savjetuju u ranoj fazi i tijekom postupka programiranja kako bi promicale usklađenost, komplementarnost i dosljednost svojih aktivnosti suradnje. To savjetovanje može dovesti do zajedničkog programiranja s državama članicama koje su lokalno zastupljene. Zajedničko programiranje trebalo bi se koristiti komparativnim prednostima donatora Unije. Druge države članice pozvane su dati svoj doprinos u cilju jačanja zajedničkog vanjskog djelovanja Unije.

Financijske aktivnosti EIB-a doprinose općim načelima Unije, posebno onima iz članka 21. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a kao što je smanjenje siromaštva uključivim i održivim rastom i gospodarskim, okolišnim i socijalnim razvojem. EIB i Komisija trebali bi prema potrebi težiti povećanju sinergija u postupku programiranja ERF-a. Savjetovanje s EIB-om o pitanjima u njegovom području stručnosti i djelovanjima s ciljem povećanja usklađenosti vanjskog djelovanja Unije provodi se u ranoj fazi.

Također se provode savjetovanja s drugim donatorima i subjektima razvoja, uključujući predstavnike civilnog društva te regionalna i lokalna nadležna tijela.

3. U okolnostima kao što su one navedene u Prilogu IV. članku 3. stavku 3. i članku 4. stavku 5. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Komisija može uspostaviti posebne odredbe za programiranje i provedbu razvojne pomoći samostalno upravljajući sredstvima dodijeljenima državi o kojoj je riječ, u skladu s odgovarajućim politikama Unije.

4. Unija će u načelu usmjeriti svoju bilateralnu pomoć na najviše tri sektora koja treba dogovoriti s partnerskim zemljama.

Članak 5.

Programski dokumenti

1. Strateški dokumenti su dokumenti koje je izradila Unija i dotična partnerska zemlja ili regija radi pružanja dosljednog okvira politike razvojne suradnje u skladu s općom svrhom i područjem primjene, ciljevima i općim načelima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a te u skladu s načelima utvrđenima u Prilogu IV. člancima 2., 8., i 12.a tog Sporazuma.

Priprema i provedba strateških dokumenata u skladu je s načelima djelotvornosti pomoći: nacionalnom odgovornošću, partnerstvom, koordinacijom, usklađivanjem, ujednačavanjem sa zemljom primateljicom ili regionalnim sustavima, transparentnošću, zajedničkom odgovornošću i usmjerenošću na rezultate kako je navedeno u članku 2. ove Uredbe. Razdoblje programiranja mora se, u načelu, uskladiti sa strateškim ciklusima partnerske zemlje.

2. Uz suglasnost dotične partnerske zemlje ili regije, strateški dokumenti ne traže se za:

- (a) zemlje ili regije koje posjeduju strategiju razvoja u obliku plana razvoja ili sličnog razvojnog dokumenta koji je Komisija prihvatila kao temelj za određeni višegodišnji okvirni program prilikom donošenja potonjeg dokumenta;
- (b) zemlje ili regije za koje je dogovoren zajednički dokument višegodišnjeg programiranja između Unije i država članica;
- (c) zemlje ili regije u kojima već postoji Zajednički okvirni dokument (JFD) koji pruža cjelovit pristup Unije odnosima s partnerskom zemljom ili regijom, uključujući razvojnu politiku Unije;
- (d) regije koje su dogovorile strategiju s Unijom;
- (e) zemlje s kojima Unija namjerava sinkronizirati svoju strategiju s novim nacionalnim ciklusom koji počinje prije 1. siječnja 2017.; u takvim slučajevima višegodišnji okvirni program za prijelazno razdoblje između 2014. i početka novog nacionalnog ciklusa sadržat će odgovor Unije za tu zemlju.

3. Strateški dokumenti ne traže se za zemlje ili regije koje primaju početnu dodjelu iz fondova Unije u skladu s ovom Uredbom, a koja nije veća od 50 milijuna EUR za razdoblje od 2014. do 2020. U takvim slučajevima, višegodišnji okvirni programi sadržat će odgovor Unije za te zemlje ili regije.

Ako opcije navedene u stavcima 2. i 3. nisu prihvatljive partnerskoj zemlji ili regiji, priprema se strateški dokument.

4. Osim u okolnostima iz članka 4. stavka 3., višegodišnji okvirni programi temelje se na dijalogu s partnerskom zemljom ili regijom i sastavljaju se na temelju strateških ili sličnih dokumenata navedenih u ovom članku te su predmet sporazuma s dotičnom zemljom ili regijom.

U svrhu ove Uredbe, zajednički dokument višegodišnjeg programiranja iz stavka 2. točke (b) ovog članka i usklađen s načelima i uvjetima utvrđenima u ovom stavku, uključujući okvirnu dodjelu sredstava, može se u skladu s postupkom određenim u članku 14. smatrati višegodišnjim okvirnim programom u dogovoru s partnerskom zemljom ili regijom.

5. Višegodišnji okvirni programi određuju prioritetne sektore odabrane za financiranje sredstvima Unije, posebne ciljeve, očekivane rezultate, pokazatelje uspješnosti i okvirnu dodjelu financijskih sredstava, sveukupno i po prioritetnim područjima. U njima se također objašnjava kako će predloženi programi doprinijeti cjelokupnoj strategiji zemlje navedenoj u ovom članku te kako će doprinijeti provedbi Plana za promjenu.

U skladu s načelima učinkovitosti pomoći, strategija o suradnji unutar AKP-a izbjegava fragmentaciju i osigurava komplementarnost i stvarnu dodanu vrijednost programima zemalja i regionalnim programima.

6. Osim programskih dokumenata za zemlje i regije, Komisija i AKP preko tajništva AKP-a zajednički sastavljaju strateški dokument o suradnji unutar AKP-a i pripadajući višegodišnji okvirni program, u skladu s načelima uspostavljenima u Prilogu IV. člancima od 12. do 14. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

7. Posebne odredbe iz članka 4. stavka 3. mogu biti u obliku posebnih programa potpore, uzimajući u obzir posebne okolnosti iz članka 6. stavka 1.

Članak 6.

Programiranje za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju

1. Pri sastavljanju programskih dokumenata za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju ili sklone prirodnim katastrofama, u obzir se uzima ranjivost, posebne potrebe i okolnosti stanovništva, zemalja ili regija o kojima je riječ.

Unija ostaje u cijelosti predana provođenju Novog dogovora za angažman u nestabilnim državama i njegovih načela, uključujući usredotočenjem na pet ciljeva za mir i izgradnju države, osiguravanjem lokalne odgovornosti i detaljnim usklađivanjem s nacionalnim planovima razvijanima kao dio provedbe Novog dogovora.

Odgovarajuća pažnja pridat će se sprečavanju i rješavanju sukoba, izgradnji države i uspostavi mira, mjerama pomirenja i obnove nakon sukoba usmjeravanjem posebno na uključivu i zakonitu politiku, sigurnost, pravdu, gospodarske temelje i izgradnjom kapaciteta za odgovorno i pravedno pružanje usluga. Posebna pažnja pridat će se ulozi žena i perspektivi djece u tim procesima.

Kada su partnerske zemlje ili regije izravno uključene u krizu, postkrizno ili nestabilno stanje, ili su njima zahvaćene, poseban naglasak stavlja se na jaču koordinaciju potpore, oporavka i razvoja svih relevantnih subjekata, uključujući političke inicijative, kako bi se pomogao prijelaz iz izvanredne situacije u fazu razvoja. Programiranjem se za nestabilne zemlje i regije ili one koje redovito podliježu prirodnim katastrofama osigurava njihova spremnost za katastrofu i prevencija te upravljanje posljedicama tih katastrofa, te rješava osjetljivost na šokove i jača otpornost.

2. Za zemlje ili regije koje proživljavaju krizu, postkrizna ili nestabilna stanja može se provesti *ad hoc* preispitivanje njihove strategije suradnje. Nakon takvih preispitivanja može se predložiti posebna i prilagođena strategija kako bi se osigurao prijelaz prema dugoročnoj suradnji i razvoju, promičući bolju koordinaciju i prijelaz između humanitarnih i razvojnih instrumenata politike.

Članak 7.

Odobrovanje i izmjena programskih dokumenata

1. Programski dokumenti i u njima navedene okvirne dodjele odobrava Komisija u skladu s postupcima određenim u članku 14.

Istodobno s dostavom programskih dokumenata Odboru ERF-a, Komisija ih također dostavlja za informaciju Zajedničkoj parlamentarnoj skupštini, u potpunosti poštujući postupak odlučivanja u skladu s glavom IV. ove Uredbe.

Programske dokumente naknadno potvrđuje dotična država ili regija AKP-a kako je navedeno u Prilogu IV. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Zemlje ili regije bez potpisanog programskog dokumenta ostaju prihvatljive za financiranje pod uvjetima utvrđenima u članku 4. stavku 3. ove Uredbe.

2. Strateški dokumenti i višegodišnji okvirni programi, uključujući u njima navedene okvirne dodjele, mogu se prilagoditi uzimajući u obzir preispitivanja kako su predviđena u Prilogu IV. člancima 5., 11. i 14. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

U skladu s odredbama članka 2. stavka 4. i članka 3. stavka 2. ove Uredbe i oslanjajući se na prethodni ERF i druga iskustva stečena u vezi s poticajima, uključujući i pouke izvučene u vezi s tim, okvirne dodjele za pojedinačne zemlje mogu se nadopuniti, između ostalog, mehanizmom koji se temelji na uspješnosti. U tom pogledu, potvrđujući posebno postupanje s nestabilnim i osjetljivim državama kako bi se osiguralo da se njihove posebne potrebe primjereno uzimaju u obzir, sredstva, ako je moguće do visine tranše za poticanje upravljanja u skladu s 10. ERF-om, moraju biti dostupna kako bi se pružili poticaji za reforme usmjerene na rezultate u skladu s Planom za promjenu te za ispunjavanje obveza utvrđenih u Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Odbor ERF-a, u skladu s člankom 14. stavkom 2. ove Uredbe, provodi razmjenu mišljenja o mehanizmu koji se temelji na uspješnosti.

3. Postupak određen u članku 14. primjenjuje se i na značajne izmjene koje imaju učinak bitne izmjene strategije, programskih dokumenata i/ili programibilne dodjele sredstava. Dotična država ili regija AKP-a prema potrebi naknadno prihvaća odgovarajuće dopune programskim dokumentima.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti, kao što su krize ili izravne prijetnje demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, uključujući i slučajeve navedene u članku 6. stavku 2., moguće je primijeniti postupak iz članka 14. stavka 4. radi izmjene programskih dokumenata iz članka 5.

GLAVA III.

PROVEDBA

Članak 8.

Opći okvir za provedbu

Provedba pomoći zemljama i regijama AKP-a kojom upravljaju Komisija i EIB u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EU-a provodi se u skladu s Financijskom uredbom iz članka 10. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma (Financijska uredba ERF-a).

Članak 9.

Usvajanje programa djelovanja, pojedinačnih mjera i posebnih mjera

1. Komisija usvaja godišnje programe djelovanja na temelju okvirnih programskih dokumenata iz članka 5.

U slučaju ponavljajućih djelovanja, ona može usvojiti i višegodišnje programe djelovanja za razdoblje do tri godine.

Ako je potrebno i opravdano, djelovanje može biti usvojeno kao pojedinačna mjera prije ili poslije usvajanja godišnjih ili višegodišnjih programa djelovanja.

2. Programe djelovanja i pojedinačne mjere sastavlja Komisija s partnerskom zemljom ili regijom, uključujući države članice koje su lokalno zastupljene i prema potrebi u koordinaciji s ostalim donatorima, posebno u slučajevima zajedničkog programiranja, te EIB-om. Države članice koje nisu lokalno zastupljene bit će obaviještene o aktivnostima u tom području.

Programi djelovanja sadrže poseban opis svake predviđene aktivnosti. U tom se opisu navode ciljevi koji se žele postići, očekivani rezultati i glavne aktivnosti.

U opisu se utvrđuju očekivani rezultati s obzirom na izlazne podatke, ishode i učinke, s kvantificiranim i kvalificiranim ciljevima, te pružaju objašnjenja o vezama između svakog, kao i s ciljevima postavljenima u višegodišnjem okvirnom programu. Izlazni podaci i ishodi u načelu imaju posebne, mjerljive i realne pokazatelje, s osnovnim postavkama i vremenski ograničenim referentnim vrijednostima, usklađeni su s izlaznim podacima partnerske zemlje ili regije i referentnim vrijednostima u najvećoj mogućoj mjeri. Gdje je to važno, provodi se analiza troškova i koristi.

U opisu se navode rizici, prema potrebi s prijedlozima za njihovo smanjenje, analiza okolnosti i ključnih dionika u konkretnom sektoru, metode provedbe, proračun i okvirni raspored te, u slučaju proračunske potpore, kriteriji za isplatu, uključujući moguće promjenjive tranše. U njemu se također određuju sve povezane mjere potpore i dogovori za praćenje, reviziju i ocjenjivanje.

Prema potrebi u opisu se navodi komplementarnost s postojećim ili planiranim aktivnostima EIB-a u partnerskoj zemlji ili regiji.

3. U slučajevima iz članka 4. stavka 3. i u slučajevima nepredviđenih i valjano utemeljenih potreba ili izvanrednih okolnosti, Komisija može usvojiti posebne mjere, uključujući mjere radi olakšanja prijelaza s pomoći u nuždi na dugoročne razvojne aktivnosti ili mjere kako bi se ljude bolje pripremlilo na suočavanje s opetovanim krizama.

4. Programe djelovanja i pojedinačne mjere navedene u stavku 1. za koje financijska pomoć Unije premašuje 5 milijuna EUR te posebne mjere za koje financijska pomoć Unije premašuje 10 milijuna EUR usvaja Komisija u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Taj postupak nije potreban za programe djelovanja i mjere ispod tih pragova te za njihove neznatne izmjene. Neznatne su izmjene tehnička usklađenja poput produžetka razdoblja provedbe, preraspodjele sredstava unutar predviđenog proračuna te povećanje ili smanjenje proračuna za manje od 20 % od početnog proračuna, ali ne prelazeći 10 milijuna EUR, pod uvjetom da te izmjene ne utječu znatno na ciljeve početnog programa djelovanja ili mjere. U tom slučaju programe djelovanja i mjere te njihove neznatne izmjene usvaja Komisija koja o tome obavješćuje Odbor ERF-a u roku od mjesec dana od njihova donošenja.

Svaka država članica može zahtijevati povlačenje projekta ili programa iz programa djelovanja podnesenog Odboru ERF-a u skladu s postupkom iz članka 14. ove Uredbe. Ako takav zahtjev podrži blokirajuća manjina država članica kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. u vezi s člankom 8. stavkom 2. Unutarnjeg sporazuma, program djelovanja Komisija

usvaja bez dotičnog projekta ili programa. Osim ako Komisija, u skladu s mišljenjima država članica u Odboru ERF-a, ne želi nastaviti s povučenim projektom ili programom, on se u kasnijem razdoblju ponovno podnosi Odboru ERF-a izvan programa djelovanja u obliku pojedinačne mjere koju potom usvaja Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. ove Uredbe.

Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti poput krize, prirodne katastrofe ili one uzrokovane ljudskim djelovanjem ili izravne prijetnje demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, Komisija može usvojiti pojedinačne ili posebne mjere ili izmjene postojećih programa djelovanja i mjera u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 4. ove Uredbe.

5. Komisija usvaja posebne programe djelovanja za rashode potpore iz članka 6. Unutarnjeg sporazuma u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Sve promjene programa djelovanja za rashode potpore usvajaju se u skladu s istim postupkom.

6. Odgovarajuća analiza s aspekta okoliša, uključujući s obzirom na klimatske promjene, biološku raznolikost i povezane društvene učinke, poduzima se na razini projekta, prema potrebi uključujući procjenu utjecaja na okoliš (EIA) za ekološki osjetljive projekte, posebno ako postoji vjerojatnost da imaju značajne nepovoljne učinke na okoliš i/ili društvo koji su osjetljivi, raznoliki ili nezabilježeni. Taj se pregled odvija u skladu s međunarodno priznatim praksama. Gdje je to važno, pri provedbi sektorskih programa koristi se strateška procjena utjecaja na okoliš (SEA). Zainteresiranim dionicima osigurano je uključivanje u procjene utjecaja na okoliš te javni pristup rezultatima.

Članak 10.

Dodatni doprinosi država članica

1. Države članice mogu na vlastitu inicijativu osigurati Komisiji ili EIB-u dobrovoljne doprinose u skladu s člankom 1. stavkom 9. Unutarnjeg sporazuma kako bi doprinijele postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a izvan okvira zajedničkog sufinanciranja. Ti doprinosi ne utječu na sveukupnu dodjelu sredstava iz ERF-a. Oni se smatraju redovitim doprinosima država članica iz članka 1. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma osim u slučaju odredaba članka 6. i 7. Unutarnjeg sporazuma za koje se mogu odrediti posebni dogovori u bilateralnom sporazumu o doprinosima.

2. Namjenska raspodjela provodi se samo u valjano utemeljenim okolnostima, na primjer u odgovoru na izvanredne prilike iz članka 4. stavka 3. U tom slučaju dobrovoljni doprinosi povjereni Komisiji tretiraju se kao namjenski prihodi u skladu s Financijskom uredbom ERF-a.

3. Dodatna sredstva uključuju se u postupak programiranja i revizije te u godišnje programe djelovanja, u pojedinačne mjere i u posebne mjere iz ove Uredbe te odražavaju vlastitu odgovornost partnerske zemlje ili regije.

4. Svaku nastalu promjenu u programima djelovanja, pojedinačnim mjerama ili posebnim mjerama usvaja Komisija u skladu s člankom 9.

5. Države članice koje povjeravaju Komisiji ili EIB-u dodatne dobrovoljne doprinose kako bi doprinijela postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a unaprijed obavješćuju Vijeće i Odbor ERF-a, ili Odbor investicijskog instrumenta, o tim doprinosima.

Članak 11.

Porezi, pristojbe i davanja

Pomoć Unije ne uzrokuje niti pokreće naplatu posebnih poreza, pristojbi ili davanja.

Ne dovodeći u pitanje Prilog IV. članak 31. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, takvi porezi, pristojbe i davanja mogu biti prihvatljivi pod uvjetima određenima u Financijskoj uredbi ERF-a iz članka 10. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma.

Članak 12.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere i osigurava da su, pri provedbi djelovanja financiranih u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijave, korupcije i bilo koje druge nezakonite aktivnosti učinkovitim provjerama te, ako se otkriju nepravilnosti, naplatom, ili prema potrebi, povratom iznosa koji su pogrešno isplaćeni i, po potrebi, učinkovitim, razmjernim i odvrćajućim administrativnim i financijskim kaznama.
2. Komisija ili njezini predstavnici te Revizorski sud imaju ovlasti revizije ili, u slučaju međunarodnih organizacija, ovlasti provjere u skladu sa sporazumima koje su s njima sklopili, i provjeru, na temelju dokumenata i terenskih provjera, nad svim korisnicima bespovratnih sredstava, svim ugovarateljima i podugovarateljima koji su primili financijska sredstva Unije na temelju ove Uredbe.
3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ radi utvrđivanja je li došlo do prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti koja utječe na financijske interese Unije u vezi sa sporazumom o bespovratnim sredstvima, odlukom o bespovratnim sredstvima ili ugovorom financiranim u okviru ove Uredbe.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o bespovratnim sredstvima te odluke o bespovratnim sredstvima koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe sadrže odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija, provjera i inspekcija na terenu u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 13.

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele određena su u Prilogu IV. članku 20. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

GLAVA IV.

POSTUPCI ODLUČIVANJA

Članak 14.

Odgovornosti Odbora ERF-a

1. Odbor ERF-a daje svoje mišljenje u skladu s postupkom određenim u stavcima 3. i 4. ovog članka.

Promatrač EIB-a sudjeluje u radu Odbora ERF-a u pogledu pitanja koja se odnose na EIB.

2. Zadaće Odbora ERF-a obuhvaćaju odgovornosti utvrđene u glavama II. i III. ove Uredbe:
 - (a) programiranje pomoći Unije u okviru ERF-a i preispitivanje programiranja posebno u odnosu na nacionalne i regionalne strategije te strategije unutar AKP-a;
 - (b) praćenje provedbe i procjene pomoći Unije, između ostaloga s obzirom na učinak pomoći na smanjenje siromaštva, sektorske aspekte, međusektorske probleme, funkcioniranje koordinacije na terenu s državama članicama i drugim donatorima te napredak u načelima učinkovitosti pomoći iz članka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijave (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijave i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Za programe proračunskih potpora o kojima je Odbor ERF-a izrazio pozitivno mišljenje, ali koji su obustavljeni tijekom provedbe, Komisija unaprijed izvješćuje Odbor o obustavi i naknadnoj odluci o nastavku isplata.

Svaka država članica može u svakom trenutku zatražiti Komisiju da osigura Odboru ERF-a informacije i razmjenu mišljenja o pitanjima povezanim sa zadaćama iz ovog stavka. Takva razmjena mišljenja može dovesti do sastavljanja preporuka država članica, koje Komisija uzima u obzir.

3. Kada je zatraženo mišljenje Odbora ERF-a, predstavnik Komisije Odboru ERF-a dostavlja nacrt mjera koje treba poduzeti u rokovima određenima u Odluci Vijeća o pravilima i postupcima Odbora ERF-a iz članka 8. stavka 5. Unutarnjeg sporazuma. Odbor ERF-a donosi mišljenje u roku koji predsjednik može utvrditi u skladu sa žurnošću predmeta koji ne smije biti dulji od 30 dana. EIB sudjeluje u razmjeni mišljenja. Mišljenje se usvaja kvalificiranom većinom određenom u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma na temelju glasova država članica ponderiranih na način određen u članku 8. stavku 2. Unutarnjeg sporazuma.

Kada Odbor ERF-a usvoji mišljenje, Komisija usvaja mjere koje se primjenjuju bez odlaganja.

Međutim, ako te mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ERF-a, Komisija o tim mjerama odmah obavješćuje Vijeće. U takvom slučaju, Komisija odgađa primjenu mjera za razdoblje koje u načelu ne prelazi 30 dana od dana obavijesti, ali koje se može produljiti za razdoblje do 30 dana u iznimnim prilikama. Vijeće tijekom tog razdoblja može kvalificiranom većinom kao Odbor ERF-a donijeti drukčiju odluku.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti kao što je navedeno u članku 7. stavku 4. i članku 9. stavku 4., Komisija usvaja mjere koje primjenjuje odmah, bez prethodnog podnošenja Odboru ERF-a, a one ostaju na snazi za vrijeme trajanja usvojenog ili izmijenjenog dokumenta, programa djelovanja ili mjere.

Najkasnije 14 dana nakon njihova usvajanja predsjednik podnosi mjere Odboru ERF-a kako bi dobio njegovo mišljenje.

U slučaju da Odbor ERF-a dostavi negativno mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, Komisija odmah stavlja izvan snage mjere usvojene u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

Članak 15.

Instrument mirovne pomoći za Afriku

U okvirnim programima unutar AKP-a namjenski se raspoređuje financiranje za Instrument mirovne pomoći za Afriku. To financiranje može se nadopuniti regionalnim okvirnim programima. Poseban postupak primjenjuje se kako slijedi:

- (a) na zahtjev Afričke unije, potvrđen od Odbora veleposlanika država AKP-a, Komisija priprema višegodišnje programe djelovanja u kojima se određuju ciljevi koje treba ispuniti, područje primjene i priroda mogućih intervencija te provedbeni dogovori; dogovoreni format za izvješćivanje utvrđuje se na interventnoj razini. U prilogu svakog programa djelovanja opisuju se posebni postupci za odlučivanje za svaku moguću vrstu intervencije u skladu s njezinom prirodom, veličinom i žurnošću;
- (b) o programima djelovanja, uključujući prilog iz točke (a), i svim njihovim izmjenama raspravljaju relevantne pripremne radne skupine Vijeća i Politički i sigurnosni odbor te ih odobrava Coreper kvalificiranom većinom kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma prije nego ih usvoji Komisija;
- (c) programi djelovanja, isključujući prilog iz točke (a), temelj su financijskog sporazuma koji trebaju sklopiti Komisija i Afrička unija;

- (d) svaka intervencija koju treba provesti na temelju sporazuma o financiranju podložna je prethodnom odobrenju Političkog i sigurnosnog odbora; relevantne pripremne radne skupine Vijeća pravodobno se obavješćuju ili se, barem kada se trebaju financirati nova djelovanja za podršku miru, a prije njihova dostavljanja Političkom i sigurnosnom odboru, s njima savjetuje u skladu s posebnim postupcima odlučivanja iz točke (a) kako bi se osiguralo da se, uz vojnu i sigurnosnu dimenziju, u obzir uzmu razvojni i financijski aspekti predviđenih mjera. Ne dovodeći u pitanje financiranje djelovanja za podršku miru, posebna se pozornost daje aktivnostima koje su priznate kao ODA;
- (e) Komisija jednom godišnje na zahtjev Vijeća ili Odbora ERF-a sastavlja izvješće o radu u pogledu uporabe sredstava radi informiranja Vijeća i Odbora ERF-a, praveći razliku između preuzetih obveza i isplata ODA-e i onih izvan ODA-e.

Na kraju prvog višegodišnjeg programa djelovanja, Unija i države članice preispitat će rezultate i postupke Instrumenta mirovne pomoći za Afriku i raspravit će o mogućnostima u pogledu budućeg financiranja. U tom kontekstu te kako bi Instrument mirovne pomoći za Afriku postavila na čvršće temelje, Unija i njezine države članice održat će rasprave o pitanju financiranja djelovanja za podršku miru, uključujući ona koja se financiraju iz ERF-a, te o pitanju održive potpore Unije nakon 2020. operacijama za podršku miru koje predvodi Afrika. Uz to, Komisija će provesti procjenu Instrumenta najkasnije do 2018.

Članak 16.

Odbor investicijskog instrumenta

1. Odbor investicijskog instrumenta osnovan pod pokroviteljstvom EIB-a u skladu s člankom 9. Unutarnjeg sporazuma (Odbor IF-a) čine predstavnici država članica i predstavnik Komisije. Promatrač iz Glavnog tajništva Vijeća i promatrač iz Europske službe za vanjsko djelovanje pozvani su sudjelovati. Svaka država članica, kao i Komisija, imenuje po jednog predstavnika i jednog zamjenika. S ciljem održavanja kontinuiteta, predsjednika Odbora IF-a biraju članovi Odbora IF-a između sebe na razdoblje od dvije godine. EIB Odboru osigurava usluge tajništva i potpore. Glasuju isključivo članovi Odbora IF-a koje su odredile države članice ili njihovi zamjenici.

Vijeće jednoglasno donosi poslovnik Odbora IF-a na temelju prijedloga koji sastavlja EIB nakon savjetovanja s Komisijom.

Odbor IF-a odlučuje kvalificiranom većinom. Glasovi se ponderiraju kako je utvrđeno u članku 8. Unutarnjeg sporazuma.

Odbor IF-a sastaje se najmanje četiri puta godišnje. Dodatni sastanci mogu se sazvati na zahtjev EIB-a ili članova Odbora IF-a, kako je određeno u njegovu poslovniku. Pored toga, Odbor IF-a može dati mišljenje pisanim postupkom u skladu s poslovnikom.

2. Odbor IF-a odobrava:

- (a) operativne smjernice o provedbi investicijskog instrumenta (IF);
- (b) investicijske strategije i poslovne planove IF-a, uključujući pokazatelje uspješnosti, na temelju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a i općih načela razvojne politike Unije;
- (c) godišnja izvješća IF-a;
- (d) svaki dokument opće politike, uključujući izvješća o procjeni, u vezi s IF-om.

3. Odbor IF-a daje mišljenje o:

- (a) prijedlozima za dodjelu kamatne subvencije na temelju članka 2. stavka 7. i članka 4. stavka 2. točke (b) Priloga II. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. U tim slučajevima, Odbor IF-a također donosi mišljenje o uporabi takvih kamatnih subvencija;
- (b) prijedlozima za ulaganje IF-a za svaki projekt u pogledu kojeg je Komisija dala negativno mišljenje;

- (c) drugim prijedlozima koji se odnose na IF, a koji se temelje na općim načelima određenima u operativnim smjernicama IF-a;
- (d) prijedlozima koji se odnose na izradu EIB-ova okvira za mjerenje rezultata ako je taj okvir primjenjiv na aktivnosti na temelju Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

Kako bi se pojednostavio postupak odobrenja za male aktivnosti, Odbor IF-a može dati povoljno mišljenje o prijedlozima EIB-a za globalnu dodjelu (kamatne subvencije, tehnička pomoć) ili za globalno odobrenje (pozajmice, kapital), koje potom EIB bez daljnjeg mišljenja Odbora IF-a i/ili Komisije može dalje dodijeliti pojedinim projektima u skladu s kriterijima određenim u globalnoj dodjeli ili odobrenju, uključujući najveću daljnu dodjelu po projektu.

Pored toga, upravljačka tijela EIB-a mogu s vremena na vrijeme tražiti da Odbor IF-a dostavi mišljenje o svim financijskim prijedlozima ili o određenim kategorijama financijskih prijedloga.

4. EIB dostavlja Odboru IF-a sve predmete koji zahtijevaju odobrenje ili mišljenje Odbora IF-a, kako je predviđeno u stavcima 2. i 3. Svi prijedlozi dostavljeni Odboru IF-a na mišljenje daju se u skladu s relevantnim kriterijima i načelima određenim u operativnim smjernicama IF-a.

5. EIB blisko surađuje s Komisijom i prema potrebi usklađuje svoje aktivnosti s drugim donatorima. EIB osobito:

- (a) priprema ili revidira zajednički s Komisijom operativne smjernice IF-a iz stavka 2. točke (a). EIB se smatra odgovornim za usklađivanje sa smjernicama i osigurava usklađenost projekata koje podupire s međunarodnim socijalnim i okolišnim standardima te njihovu koherentnost s ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, s općim načelima razvojne politike Unije i s odnosnim nacionalnim i regionalnim strategijama suradnje;
- (b) traži mišljenje Komisije pri pripremi investicijskih strategija, poslovnih planova i dokumenata opće politike;
- (c) obavješćuje Komisiju o projektima kojima upravlja u skladu s člankom 18. stavkom 1. U fazi procjene projekta EIB zahtijeva mišljenje Komisije o njegovoj usklađenosti s relevantnom nacionalnom strategijom za suradnju ili regionalnom strategijom za suradnju ili, ovisno o slučaju, s općim ciljevima IF-a;
- (d) uz iznimku kamatnih subvencija koje pripadaju globalnoj dodjeli iz stavka 3. točke (a), traži suglasnost Komisije u fazi procjene projekta o svim prijedlozima dostavljenima Odboru IF-a za kamatne subvencije u pogledu njihove usklađenosti s člankom 2. stavkom 7. i člankom 4. stavkom 2. Priloga II. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a te s kriterijima određenim u operativnim smjernicama IF-a.

Ako Komisija u roku od tri tjedna od podnošenja prijedloga ne dostavi negativno mišljenje o tom prijedlogu, smatra se da je dala povoljno mišljenje ili da je suglasna s prijedlogom. U vezi s mišljenjima za financijske projekte ili projekte javnoga sektora i suglasnosti za kamatne subvencije, Komisija može tražiti da joj se konačni projektni prijedlog dostavi na mišljenje ili odobrenje dva tjedna prije dostave Odboru IF-a.

6. EIB ne nastavlja ni sa kojim djelovanjem iz stavka 3. točaka (a), (b) i (c) ako Odbor IF-a nije dao povoljno mišljenje.

Nakon dobivanja povoljnog mišljenja Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu sa svojim procedurama. Posebno može odlučiti ne nastaviti s prijedlogom. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o slučajevima nenastavljanja s prijedlogom.

Za zajmove iz vlastitih sredstava i za ulaganja IF-a za koje nije potrebno mišljenje Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu s vlastitim postupcima, a u slučaju IF-a u skladu s operativnim smjernicama IF-a i investicijskim strategijama koje je odobrio Odbor IF-a.

Neovisno o negativnom mišljenju Odbora IF-a o prijedlogu za dodjelu kamatne subvencije, EIB može odobriti dotični zajam bez povlastice kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima u kojima je na taj način odlučio odobriti zajam.

EIB, podložno uvjetima određenim u operativnim smjernicama IF-a i pod uvjetom da bitni cilj dotičnog zajma ili ulaganja IF-a ostane nepromijenjen, može odlučiti izmijeniti uvjete za zajam IF-a ili ulaganje o kojem je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u skladu sa stavkom 3. ili bilo koji zajam za koji je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u vezi s kamatnim subvencijama. EIB posebno može odlučiti povećati iznos zajma ili ulaganja IF-a za do 20 %.

Takvo povećanje za projekte s kamatnim subvencijama iz Priloga II. članka 2. stavka 7. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a može rezultirati razmjernim povećanjem vrijednosti kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima takvog djelovanja. Ako je za projekte na temelju Priloga II. članka 2. stavka 7. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a zatraženo povećanje vrijednosti subvencije, Odbor IF-a mora dostaviti mišljenje prije daljnjeg djelovanja EIB-a.

7. EIB upravlja ulaganjima IF-a i svim sredstvima na računu IF-a u skladu s ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. EIB posebno može sudjelovati u upravljačkim i nadzornim tijelima pravnih osoba u koje je uložen IF te se u skladu s operativnim smjernicama IF-a može nagoditi, može ukinuti ili izmijeniti prava na temelju IF-a.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Sudjelovanje treće zemlje ili regije

Kako bi se osigurala koherentnost i učinkovitost pomoći Unije, Komisija može odlučiti da su zemlje u razvoju koje ne pripadaju AKP-u i regionalna integracijska tijela u kojima sudjeluje AKP koja promiču regionalnu suradnju i integraciju, a koji su prihvatljivi za pomoć Unije u okviru ostalih financijskih instrumenata Unije za vanjsko djelovanje, prihvatljivi za sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma, u slučaju da je dotični projekt ili program regionalne ili prekogranične prirode i usklađen s Prilogom IV. člankom 6. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Prekomorske zemlje i područja koji ostvaruju pravo na pomoć Unije na temelju Odluke Vijeća 2013/755/EU⁽¹⁾ te najudaljenije regije Unije mogu također sudjelovati u projektima ili programima regionalne suradnje; financiranje kojim se omogućuje sudjelovanje tih područja ili najudaljenijih regija nadopunjuje sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma. Cilj jače suradnje među državama članicama, najudaljenijim regijama Unije, prekomorskim zemljama i područjima i državama AKP-a treba biti uzet u obzir i, po potrebi, trebaju se uspostaviti koordinacijski mehanizmi. Osiguravanje takvih sredstava i vrsta financiranja iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 215/2008⁽²⁾ može se odrediti u strateškim dokumentima, višegodišnjim okvirnim programima te u programima djelovanja i mjerama iz članka 9. ove Uredbe.

Članak 18.

Praćenje, izvješćivanje i procjena pomoći ERF-a

1. Komisija i EIB redovito prate svoja financirana djelovanja i mjere te provjeravaju napredak prema postizanju očekivanih rezultata. Komisija također provodi procjenu učinka i učinkovitosti svojih sektorskih politika i djelovanja te učinkovitosti programiranja, prema potrebi putem neovisnih vanjskih procjena. Uzimaju se u obzir preporuke Vijeće za provedbu neovisnih vanjskih procjena. Procjene se trebaju temeljiti na načelima dobre prakse OECD-DAC-a, te se njima nastoji utvrditi jesu li posebni ciljevi ostvareni, uzimajući u obzir ravnopravnost spolova, te oblikovati preporuke i osigurati dokaze kako bi se olakšalo učenje radi poboljšanja budućih aktivnosti. Te se procjene provode na temelju prethodno definiranih, jasnih, transparentnih i, prema potrebi, mjerljivih i posebnih pokazatelja po državama.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2013/755/EU od 25. studenoga 2013. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj uniji (Odluka o prekomorskom pridruživanju) (SL L 344, 19.12.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na Deseti Europski razvojni fond (SL L 78, 19.3.2008., str. 1.).

EIB periodično obavješćuje Komisiju i države članice o provedbi projekata financiranih iz sredstava ERF-a kojima upravlja, slijedeći postupke određene u operativnim smjernicama IF-a.

2. Komisija u informativne svrhe šalje svoja izvješća o procjeni, zajedno s odgovorom službi na glavne preporuke, državama članicama putem Odbora ERF-a te EIB-u na znanje. Na zahtjev države članice u Odboru ERF-a može se raspravljati o svim procjenama, uključujući preporuke i daljnja postupanja. U tim će slučajevima Komisija nakon godinu dana izvijestiti Odbor ERF-a o provedbi dogovorenih daljnjih postupanja. Rezultati se zatim ponovno uvrštavaju u planiranje programa i dodjelu sredstava.

3. Komisija u prikladnoj mjeri uključuje sve relevantne dionike u fazu procjene pomoći Unije predviđene ovom Uredbom te prema potrebi može nastojati provesti zajedničke procjene u suradnji s državama članicama, drugim donatorima i razvojnim partnerima.

4. Komisija ispituje napredak u provedbi ERF-a, uključujući višegodišnje okvirne programe, a počevši od 2016. Vijeću dostavlja godišnje izvješće o provedbi. Izvješće uključuje analizu ključnih izlaznih podataka i ishoda te, po mogućnosti, doprinos financijske pomoći Unije učincima. U tu svrhu izradit će se okvir rezultata. To izvješće šalje se i Europskom parlamentu, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija.

5. Godišnje izvješće također sadrži informacije koje se odnose na prethodnu godinu o financiranim mjerama, rezultatima praćenja i procjene, ulozi relevantnih razvojnih partnera te o izvršenju obveza i odobrenih sredstava za plaćanje podijeljenih prema zemlji, regiji i sektoru suradnje. Ono također sadrži kvalitativnu analizu prvotno predviđenih i ostvarenih rezultata, između ostalog na temelju podataka iz sustava praćenja, te naknadno praćenje stečenih iskustava.

6. U izvješću se upotrebljavaju, koliko je to moguće, konkretni i mjerljivi pokazatelji njezine uloge pri postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Izvješće također odražava glavna stečena iskustva i daljnja postupanja na temelju preporuka procjene iz prethodnih godina. Izvješće također procjenjuje, kada je to moguće i važno, poštovanje načela učinkovitosti pomoći, uključujući inovativne financijske instrumente.

7. Unija i države članice provode, najkasnije do kraja 2018., pregled uspješnosti, ocjenjujući do kojeg su stupnja ostvarene obveze i isplate te rezultate i učinak osigurane pomoći na temelju izlaznih podataka, ishoda i pokazatelja učinka kojima se mjeri učinkovitost uporabe sredstava kao i učinkovitost ERF-a. Taj pregled također obuhvaća doprinos financiranih mjera ostvarenju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a te prioritetima Unije kako su navedeni u Planu za promjenu. Pregled se poduzima na temelju prijedloga Komisije.

8. EIB Odboru IF-a osigurava informacije o napretku u postizanju ciljeva IF-a. U skladu s Prilogom II. člankom 6.b Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, sveukupna uspješnost IF-a podliježe zajedničkom srednjoročnom i završnom preispitivanju ERF-a. Srednjoročno preispitivanje provodi neovisni vanjski stručnjak u suradnji s EIB-om i ono se dostavlja na raspolaganje Odboru IF-a.

Članak 19.

Rashodi djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću

Godišnja procjena sveukupnog troška u odnosu na djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću provodi se na temelju usvojenih dokumenata o okvirnom programiranju. Sredstva dodijeljena u kontekstu ERF-a podliježu sustavu godišnjeg praćenja koji se temelji na metodologiji OECD-a ('Rio markeri'), ne isključujući primjenu preciznijih metodologija ondje gdje su dostupne, integriranih u postojeće metodologije za upravljanje učinkom programa Unije, kako bi se odredili rashodi povezani s djelovanjem u vezi s klimom i bioraznolikošću na razini programa djelovanja, pojedinačnih i posebnih mjera iz članka 9. i zabilježenih u procjenama i godišnjim izvješćima.

Članak 20.

Europska služba za vanjsko djelovanje

Ova Uredba primjenjuje se u skladu s Odlukom Vijeća 2010/427/EU ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).